

Repartiment d'evangelis a la plaça de St. Pere

El papa Francesc se sent molt pastor de la seva diòcesi de Roma. El diumenge 6 d'abril, amb motiu de la Quaresma, va fer que es repartissin gratuïtament a la plaça de Sant Pere 50.000 còpies d'una edició de butxaca dels *Evangelis* i del llibre dels *Fets dels Apòstols*. L'edició s'obre

amb una cita de Francesc, ben oportuna en aquest temps de Pasqua, que diu: «L'alegria de l'Evangelis omple el cor i tota la vida dels qui troben Jesús», i es clou amb un text del beat anglès i gran teòleg John Henry Newman. El Papa va dir, en l'al·locució de l'àngelus, que avui es pot llegir la Bíblia amb molts instruments tecnològics, però que, sigui en la forma que sigui, l'important és «escoltar Jesús i acollir la seva paraula amb un cor obert».

GLOSSA

L'avi, una persona important

L'avi ha mort. Tenia dos fills casats, dos néts de nou i vuit anys i una néta de sis. El dia de la missa exequial i de l'enterrament, els menuts no van a l'escola. Arribada l'hora, són a la capella del tanatori, al costat dels pares i l'àvia, a prop del fèretre. En alguns moments somiquegen i sangloten, especialment a l'hora del parenostre, que resen amb especial intensitat, sentiment i seguretat.

La presència d'infants en aquests moments de la vida familiar és un afer que desvetlla certa polèmica. Des dels pares que prenen l'opció que els fills petits segueixin el ritme de vida habitual tot anant a l'escola i mantenint-se al marge del comiat de les persones estimades, fins aquells que pensen que els infants han de viure la situació al seu nivell, participant en aquests darrers comiats. Deia la mare d'un dels infants del relat: «Nosaltres ens ho vam pensar molt abans de fer-ho i estem molt contents d'haver actuat així, tant per ells com pels grans, sobretot per la meua mare. Va estar molt acompanyada». El dia de la mort de l'avi no és com qualsevol altre. La mort, companya nostra des del dia del naixement, no és un fet que convingui ocultar o passar-hi de puntetes. La mort no és *allò que passa als altres*, i per això convé evitar explicacions confuses i eufemismes que, tot i els bons propòsits de qui

els fa servir, més aviat generen incertesa en uns infants que poden afrontar l'adversitat, manifestar la seva tristesa i sortir-ne més madurs (i no més *durs*). A més, la mort és per als creients una ocasió de pregària, de comiat, de catequesi familiar, d'enfortir el sentit de pertinença a la família i a l'Església, de viure l'enyor de l'absència amb confiança. És el dia del retorn al Pare, que acull els homes i les dones de bona voluntat.

El traspàs de l'avi era i és molt important per a tota la família. Comentava la mare esmentada més amunt: «Ahir, quan els grans érem al tanatori, els nens van anar a casa d'uns cunyats. Jugaven a futbol amb els seus cosins, a la terrassa. De cop i volta es féu el silenci i la tieta, estranyada, sortí a veure com els anava. Els trobà agafats de la mà, en silenci. Preguntà què feien. Li va respondre el nét de vuit anys: «A la Lliga fan un minut de silenci quan algú important es mor». I va afegir: «Per a nosaltres, l'avi era molt important». Bona feina dels pares d'aquests infants que, a partir de la vida i dels seus esdeveniments, han ensenyat als fills que «són els primers que han d'aprendre a comportar-se piadosament amb la pròpia família i satisfer el deute que tenen amb qui els han donat la vida. Això és agradable a Déu» (1Tm 5,4).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Un hospital de campanya per a l'ànima

El papa Francesc, amb la seva extraordinària capacitat comunicativa, ha dit que voldria una Església que escolti i que surti al carrer, que sigui com «un hospital de campanya per a l'ànima». En el llibre que recull el diàleg que manté amb el seu amic, el rabí Abraham Skorka, li diu que «el diàleg entre la religió i la cultura és clau, i ja ho va plantejar el Concili Vaticà II».

He recordat aquests pensaments del Papa a l'hora d'escriure sobre el Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats, que iniciarem a Barcelona aquest mes de maig. La idea va néixer d'una conversa que vaig mantenir amb el papa Francesc, que és molt sensible a aquesta qüestió perquè ha regit durant quinze anys l'arxidiòcesi de Buenos Aires, una ciutat que és un dels centres urbans més poblats del món.

Aquesta preocupació per l'evangelització de les grans urbs ja ha tingut dos precedents a la nostra arxidiòcesi de Barcelona. Durant la Quaresma de 2012, a dotze ciutats europees, entre les quals la nostra, es va celebrar la Missió Metròpolis, una iniciativa pastoral promoguda pel Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització. I durant els dies 17 i 18 de maig del mateix any es va celebrar aquí una sessió de l'anomenat *Atri dels Gentils*, una proposta de Benet XVI per fomentar el diàleg dels cristians amb les cultures d'avui sobre les grans qüestions humanes, que en aquesta ocasió versà sobre «Art, bellesa i transcendència».

Aquesta nova iniciativa té la forma d'un congrés d'estudi i de presentació d'experiències, realitzat en dues fases separades en el temps, encara que dins d'aquest mateix any. La primera se celebrarà a Barcelona del 20 al 22 de maig, i tindrem ocasió d'escoltar experts de diversos continents sobre com veuen el futur de la fe cristiana i la funció que ha de realitzar l'Església en les grans concentracions urbanes. Els ponents són sociòlegs i també hi ha experts en l'acció pastoral. Em plau agrair-los a tots la gran disponibilitat amb què han acceptat la meua invitació. Heus ací els seus noms: Manuel Castells (Berkeley i Universitat Oberta de Catalunya), Marc Augé (París) i Javier Elzo (Bilbao) seran els ponents del primer dia. El segon dia escoltarem els professors Angelo di Berardino (Roma), Benjamín Bravo (Mèxic) i Luca Bressan (Milà). I el tercer dia ens parlaran Jean-Bosco Mataud (Kinshasa), Alphonse Borras (Lieja) i Carlos María Galli (Buenos Aires).

La segona sessió la tindrem el proper mes de novembre i consistirà en una reflexió entre cardenals i arquebisbes de grans concentracions urbanes del món que vindran a la nostra ciutat. Em plau expressar el meu agraïment al papa Francesc, el qual ha beneït aquesta iniciativa i ha dit que ens rebrà, als pastors participants, quan anirem a Roma al final de la segona sessió del congrés per posar a les seves mans els nostres treballs i escoltar les seves orientacions.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Aquesta imatge parla

Cartell de l'Atri dels Gentils celebrat a Barcelona l'any 2012

ENTREVISTA

MARGARITA BOFARULL

Lluitar per la vida

La metgessa, professora de moral a la FTC i religiosa Margarita Bofarull, rscj, va ser nomenada el passat mes de desembre membre de la Pontifícia Acadèmia per a la Vida. Aquest dicasteri vaticà s'ocupa d'estudiar, informar i formar sobre els principals problemes de la biomedicina i el dret, relatiu a la promoció i defensa de la vida; sobretot en la relació directa que aquests tenen amb la moral cristiana i les directrius del Magisteri de l'Església.

Quina serà la seva aportació?

Em sento compromesa a aportar humilment el que sóc i visc; la meua experiència, bagatge, coneixements, recerques. Com a teòloga moralista i com a metgessa sempre m'he sentit molt compromesa amb la defensa i la celebració de la vida, de tota vida. Déu m'ha concedit a través de la meua vocació de religiosa del Sagrat Cor la possibilitat de conviure amb persones de diverses cultures, aquí i a Amèrica Llatina, de ser testimoni de la lluita per la vida de molts germans nostres, i això ha enriquit sempre la meua reflexió i estudi. La meua feminitat també és una aportació.

Com l'ajuda la seva col·laboració amb l'Hospital de Sant Joan de Déu?

M'ajuda a mantenir-me sensible i atenta a problemes de biomedicina que pateixen moltes persones i, per tant, la meua reflexió té molt en compte els patiments i les esperances dels nostres germans. No és una reflexió teòrica.

Què heu tractat en la primera sessió?

Aquest any hem tractat el tema de l'envelliment i la discapacitat. Hem reafirmat la dignitat intrínseca i inalienable de tots els éssers humans, independentment de la seva edat, salut o condició existencial. Així com la necessitat d'una solidaritat real.

Oscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

José de Calasanz: la caridad de enseñar

En la historia de la caridad, san José de Calasanz (†1648) ocupa un lugar destacado. Hombre hecho en la frontera entre Catalunya y Aragón (nacido en Peralta de la Sal en 1557, y párroco en la diócesis de Urgell), marchó a Roma. «Con la visita a los enfermos y pobres de Roma comprendió con mucha amargura suya que la mayoría de los niños se entregaban como presa a los vicios, no pudiendo sus padres sostenerles en la escuela.»

Calasanz decidió instituir una escuela en la que se acogiera a todos los niños pobres que lo pidieran. Una escuela totalmente gratuita y reservada a los pobres. Nació así la escuela primaria y media popular gratuita (1597).

Para responder a la vocación de enseñar a los niños pobres, y movidos por la caridad y el amor de Dios, surgió la Congregación de las Escuelas Pías. «El Prefecto debe con gran caridad recibir a los pobres, aunque vayan descalzos o harapientos o sin ferreruero. Dado que para ellos se ha fundado principalmente nuestro instituto.»

En el memorial del año 1626 dice Calasanz que se propone «enseñar a los muchachos, y particularmente a los pobres. Muchos de los cuales no vienen a las escuelas ni aprenden oficio o ejercicio alguno, sino que van perdidos y ociosos y por tanto fácilmente se dan a diversos juegos».

A lo largo de los siglos XIX y XX, innumerables congregaciones femeninas y masculinas crearán escuelas y colegios para enseñar vida cristiana junto a las ciencias y letras propias del tiempo. El más conocido de este periodo es Don Bosco, fundador de los salesianos.

Juan María Laboa

(Por sus frutos los conoceréis. *Historia de la caridad en la Iglesia*, Editorial San Pablo)

HECHOS DE VIDA

En el Día de la Madre

—Hay una mujer —la madre— que tiene algo de Dios, por la inmensidad de su amor...Y mucho de ángel por la incansable solicitud de sus cuidados.

—Una mujer que, siendo joven..., tiene la reflexión de una anciana. Y en la vejez... trabaja con el vigor de la juventud.

—Una mujer que, si es ignorante..., descubre los secretos de la vida con más acierto que un sabio. Y si es instruida... se acomoda a la sencillez de los niños.

—Una mujer que, siendo pobre..., se satisface con la felicidad de los suyos. Y siendo rica... daría con gusto todo cuanto posee para no ver sufrir a los que ama.

—Una mujer que, siendo vigorosa..., se estremece con el vagido —el gemido o llanto— del recién nacido. Y siendo débil... se reviste con la bravura del león.

—Una mujer a quien, mientras vive..., no solemos estimar lo suficiente, aunque a su lado todos los dolores y penas se olvidan; pero después de muerta... daríamos todo lo que somos y poseemos para tenerla de nuevo a nuestro lado.

J. M. Alimbau

(Epílogo del libro *La Madre*, Editorial Claret)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Desata nudos

Explican que Bergoglio contribuyó a difundir en Argentina una particular devoción mariana: Nuestra Señora *Desatanudos*. Representada en una pintura votiva bávara (s. XVIII), la Virgen, bajo la acción del Espíritu Santo, deshace nudos de una cinta que le ofrecen algunos ángeles y su pie aplasta la cabeza de la serpiente.

María, resuelta ante la Palabra de Dios, responde: «Fiat». Y acoge al Señor que nos salva de los nudos, de los amarras de nuestro pecado.

La Madre, solícita en Caná, humilde y servicial, está atenta a desatar los nudos de nuestros problemas, de nuestros conflictos y necesidades.

Al pie de la Cruz, la *Mujer* nos acoge como hijos. En la Resurrección, la Virgen de la Alegría recibe el gozo de los *desatados*: ¡Alégrate, Reina del Cielo! En Pentecostés, la Madre de la Iglesia recibe, con la comunidad orante, al Santificador.

«María está desde siempre presente en el corazón, en la devoción y, sobre todo, en el camino de fe del pueblo cristiano. «La Iglesia... camina en el tiempo... Pero en este camino, deseo destacarlo enseguida —manifiesta el Papa—, procede recorriendo de nuevo el itinerario realizado por la Virgen María» (RM, 2). A ella confiamos nuestro itinerario de fe, los deseos de nuestro corazón, nuestras necesidades, las del mundo entero.»

Hna. M. de los Ángeles Maeso

Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

5. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ac 6,8-15 / Sl 118 / Jn 6,22-29]. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finojosa, bisbe.

6. □ Dimarts [Ac 7,51-8,1a / Sl 30 / Jn 6,30-35]. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco.

7. □ Dimecres [Ac 8,1b-8 / Sl 65 / Jn 6,35-40]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. xxi).

8. □ Dijous [Ac 8,26-40 / Sl 65 / Jn 6,44-51]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies. Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, i altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe.

9. □ Divendres [Ac 9,1-20 / Sl 116 / Jn 6,52-59]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. □ Dissabte [Ac 9,31-42 / Sl 115 / Jn 6,60-69]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ † Diumenge vinent, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setm.) [Ac 2,14a.36-41 / Sl 22 / 1Pe 2, 20b-25 / Jn 10,1-10]. El Bon Pastor i la Mare del Diví Pastor. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida; sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris.

DIUMENGE III DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,14.22b-33)

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Homes de Judea i tots els qui viviu a Jerusalem: Escolteu bé i sapigüeu això que us dic: Jesús de Natzaret era un home que Déu acredità davant vostre obrant entre vosaltres, per mà d'ell, miracles, prodigis i senyals. Tots ho sabeu prou. Doncs bé: d'acord amb la decisió que Déu havia pres i coneixia per endavant, Jesús de Natzaret va ser traït, i vosaltres el vau matar fent-lo clavar a la creu per uns homes sense llei. Però Déu l'ha ressuscitat i l'ha alliberat dels llaços de la mort, que de cap manera no podia retenir-lo captiu.

«Germans, us he de parlar clar. El patriarca David va morir i va ser enterrat en un sepulcre que avui encara podem veure. Però ell, que era profeta i coneixia el jurament de Déu de fer pujar al seu tron un dels seus descendents, havia contemplat en visió profètica la resurrecció de Crist, i en parlava quan deia que "Déu no l'havia abandonat enmig dels morts ni havia deixat que es corrompés el seu cos". Aquest Jesús, doncs, Déu l'ha ressuscitat. Tots nosaltres en som testimonis. I ara que la dreta de Déu l'ha glorificat, ha rebut del Pare l'Esperit Sant com estava promès, i l'ha donat amb profusió. Això és el que vosaltres veieu i sentiu.»

▶ Salm responsorial (15)

R. *Ensenyeu-me, Senyor, el camí que duu a la vida.*

Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi. / Jo dic: «Senyor ningú com vós no em fa feliç». / Senyor, heretat meva i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. R.

Beneït sigui el Senyor que em dona seny. / Fins a les nits m'amonesta el meu cor. / Sempre tinc present el Senyor; / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cos reposa confiat: / no abandonareu la meua vida enmig dels morts, / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al costat vostre, delícies per sempre. R.

El sopar d'Emaús. Pintura de Rembrandt (1648), Museu del Louvre (París)

[Aquesta imatge parla](#)

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,14.22b-33)

El día de Pentecostés, Pedro, de pie con los Once, pidió atención y les dirigió la palabra: «Judíos y vecinos todos de Jerusalén, escuchad mis palabras y enteraos bien de lo que pasa. Escuchadme, israelitas: Os hablo de Jesús Nazareno, el hombre que Dios acreditó ante vosotros realizando por su medio los milagros, signos y prodigios que conocéis. Conforme al designio previsto y sancionado por Dios, os lo entregaron, y vosotros, por mano de paganos, lo matasteis en una cruz. Pero Dios lo resucitó, rompiendo las ataduras de la muerte; no era posible que la muerte lo retuviera bajo su dominio.

«Hermanos, permitidme hablaros con franqueza: El patriarca David murió y lo enterraron, y conservamos su sepulcro hasta el día de hoy. Pero era profeta y sabía que Dios le había prometido con juramento sentar en su trono a un descendiente suyo; cuando dijo que "no lo entregaría a la muerte y que su carne no conocería la corrupción", hablaba previendo la resurrección del Mesías. Pues bien, Dios resucitó a este Jesús, y todos nosotros somos testigos. Ahora, exaltado por la diestra de Dios, ha recibido del Padre el Espíritu Santo que estaba prometido, y lo ha derramado. Esto es lo que estáis viendo y oyendo.»

▶ Salmo responsorial (15)

R. *Señor, me enseñarás el sendero de la vida.*

Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti; / yo digo al Señor: «Tú eres mi bien.» / El Señor es el lote de mi heredad y mi copa; / mi suerte está en tu mano. R.

Bendeciré al Señor, que me aconseja, / hasta de noche me instruye internamente. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa serena. / Porque no me entregarás a la muerte, / ni dejarás a tu fiel conocer la corrupción. R.

Me enseñarás el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 1,17-21)

Estimats: Vosaltres invoqueu com a Pare aquell que judica cadascú segons les seves obres, sense fer distincions. Per tant, vetlleu sobre la vostra conducta durant l'estada en aquest món. Penseu que heu estat rescatats de la manera absurda de viure que heu heretat dels vostres pares, no pagant un preu que pot perdre valor, com serien la plata o l'or, sinó amb una sang preciosa, la de Crist, sacrificat com un anyell sense tara ni defecte. Abans de crear el món, Déu havia decidit el seu destí, i ara, a la fi del temps, l'ha manifestat per a vosaltres, els qui, per ell, heu cregut en Déu, que l'ha ressuscitat d'entre els morts i l'ha glorificat. Per això, teniu posada en Déu la fe i l'esperança.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 24,13-35)

Aquell mateix diumenge, dos dels deixebles de Jesús se n'anaven a un poble anomenat Emaús, a onze quilòmetres de Jerusalem, i conversaven entre ells comentant aquests incidents.

Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix els aconseguí i es posà a caminar amb ells, però Déu impedia que els seus ulls el reconeguessin. Ell els preguntà: «De què discutiu entre vosaltres tot caminant?». Ells s'aturaren amb un posat trist, i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué: «De tots els forasters que hi havia aquests dies a Jerusalem, ets l'únic que no saps el que hi ha passat?». Els preguntà: «Què?». Li contestaren: «El cas de Jesús de Natzaret. S'havia revelat com un profeta poderós en obres i en paraules davant Déu i el poble. Els grans sacerdots i les autoritats del nostre poble l'entregaren perquè fos condemnat a mort i crucificat. Nosaltres esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel. Ara, de tot això ja fa tres dies. És cert que unes dones del nostre grup ens han esverat: han anat de bon matí al sepulcre, no hi han trobat el cos, i han vingut a dir-nos que fins i tot se'ls han aparegut uns àngels i els han assegurat que ell és viu. Alguns dels qui eren amb nosaltres han anat al sepulcre i ho han trobat tot exactament com les dones havien dit, però a ell, no l'han vist pas.»

Ell els digué: «Sí que us costa d'entendre! Quins cors tan indecisos a creure tot allò que havien anunciat els profetes! No havia de patir tot això el Messies abans d'entrar en la seva glòria?». Llavors, començant pels llibres de Moisès i seguint els de tots els profetes, els exposava tots els llocs de les Escripures que es referien a ell.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 1,17-21)

Queridos hermanos: Si llamáis Padre al que juzga a cada uno, según sus obras, sin parcialidad, tomad en serio vuestro proceder en esta vida. Ya sabéis con qué os rescataron de ese proceder inútil recibido de vuestros padres: no con bienes efímeros, con oro o plata, sino a precio de la sangre de Cristo, el Cordero sin defecto ni mancha, previsto antes de la creación del mundo y manifestado al final de los tiempos por nuestro bien. Por Cristo vosotros creéis en Dios, que lo resucitó de entre los muertos y le dio gloria, y así habéis puesto en Dios vuestra fe y vuestra esperanza.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 24,13-35)

Dos discípulos de Jesús iban andando aquel mismo día, el primero de la semana, a una aldea llamada Emaús, distante unas dos leguas de Jerusalén; iban comentando todo lo que había sucedido.

Mientras conversaban y discutían, Jesús en persona se acercó y se puso a caminar con ellos. Pero sus ojos no eran capaces de reconocerlo.

Él les dijo: «¿Qué conversación es esa que traéis mientras vais de camino?» Ellos se detuvieron preocupados. Y uno de ellos, que se llamaba Cleofás, le replicó: «¿Eres tú el único forastero en Jerusalén, que no sabes lo que ha pasado allí estos días?» Él les preguntó: «¿Qué?» Ellos le contestaron: «Lo de Jesús, el Nazareno, que fue un profeta poderoso en obras y palabras, ante Dios y ante todo el pueblo; cómo lo entregaron los sumos sacerdotes y nuestros jefes para que lo condenaran a muerte, y lo crucificaron. Nosotros esperábamos que él fuera el futuro liberador de Israel. Y ya ves: hace dos días que sucedió esto. Es verdad que algunas mujeres de nuestro grupo nos han sobresaltado: pues fueron muy de mañana al sepulcro, no encontraron su cuerpo, e incluso vinieron diciendo que habían visto una aparición de ángeles, que les habían dicho que estaba vivo. Algunos de los nuestros fueron también al sepulcro y lo encontraron como habían dicho las mujeres; pero a él no lo vieron.»

Entonces Jesús les dijo: «¡Qué necios y torpes sois para creer lo que anunciaron los profetas! ¿No era necesario que el Mesías padeciera esto para entrar en su gloria?» Y, comenzando por Moisès i seguint per los profetas, les explicó lo que se refería a él en toda la Escritura.

COMENTARI

Aparició als deixebles d'Emaús

El missatge de la resurrecció és divers en tots quatre evangelis. D'aquí que avui llegim la versió lucana. El missatge pasqual de Lluc té dos accents: per què busqueu entre els morts aquell que és viu? (Lc 24,5); la mort escandalosa de Jesús ja estava prevista en el disseny de Déu.

L'atenció de la narració d'Emaús mostra que el missatge és el d'un Jesús viu, que camina amb els deixebles decebutos i desanimats. És el mateix Jesús que, més endavant, en l'aparició als deixebles a Jerusalem, es menjarà un tros de peix davant dels deixebles astorats. Lluc està fent una catequesi de la resurrecció per a lectors

hel·lenistes que tenen una antropologia de cos i ànima i vol mostrar la corporalitat (grega) de la resurrecció als lectors (cf. Ac 17,32). Aquest tipus de corporalitat del resuscitat és un motiu absent en les aparicions de Jesús en els altres evangelis (el mostrar les mans i el costat en l'Evangeli de Joan, com veiem diumenge passat, té una altra finalitat). El gest de mostrar les mans i els peus és el signe de la identitat, en canvi el menjar de Jesús té el sentit de subratllar la seva condició de resuscitat amb un cos humà.

El segon motiu de la narració és el fet que tot el que ha passat, per més escandalós que sigui, ja estava previst en les escriptures. Aquí hi ha dues implicacions. D'u-

na banda, el disseny de Déu: el projecte de Déu per a la salvació de la humanitat era ja en l'Antic Testament: «Llavors, començant pels llibres de Moisès i continuant per tots els profetes, els va explicar tots els passatges de les escriptures que es refereixen a ell». Però, d'una altra banda, l'Antic Testament ja parla de Jesús en la mesura que predià allò que només en Jesús esdevindrà realitat. És el moll de l'ós de l'esquema de la història de la salvació que presideix l'obra de Lluc. L'escena es clou amb el reconeixement del resuscitat al partir el pa. Com és ben sabut, *partir el pa* és l'eucaristia (cf. Ac 2,46), el memorial de la presència de Jesús.

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Jornada acadèmica a la Facultat de Teologia de Catalunya. Tema: «L'Evangelí de Mateu», amb ponències d'Armand Puig, Rinaldo Fabris i Begonya Palau. Dia 8 de maig (9.30-13.30 h), a la FTC (c/ Diputació, 231). Cal inscripció prèvia a la secretaria de la FTC, t. 934 534 925.

Caputxins de Catalunya. Dia 6 de maig (19 h), a la FTC (c/ Diputació, 231, Aula Magna), presentació del llibre *Els frares caputxins de Catalunya de la Segona República a la Postguerra (1931-1942)*, de Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí. Hi intervindran els professors: Joan Ferrer i Joan Bada.

Eucaristia de acció de gràcies. Dia 9 de mayo (17 h), en la iglesia de Belén (c/ Xuclà, 2), con motivo del centenario de la aprobación pontificia de la congregación de las Hermanas Franciscanas Misioneras de la Natividad. Presidirà la celebració el Sr. Cardenal Lluís Martínez Sistach.

Oratori Sant Felip Neri de Gràcia. Diumenge 11 de maig (17 h), pro-

Trobada d'escolans

El dissabte 10 de maig tindrà lloc la 21a trobada d'escolans de l'arxidiòcesi de Barcelona al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231).

Començarà a les 10.30 h del matí i acabarà després de dinar.

Hi poden participar nois i noies entre 7 i 14 anys que estiguin vinculats d'alguna manera a la parròquia. Més informació: a www.seminari-barcelona.net

jecció del DVD *Cançó d'amor i guerra*, sarsuela de Rafael Martínez Valls. Orquestra, solistes i cor (c/ del Sol, 8 i 12 - església). Informació: t. 650 009 755.

Pquia. de Sta. Maria del Remei (pl. de la Concòrdia 1, les Corts). Concert d'orgue i cor amb motiu de la Pasqua, en col·laboració amb el cicle «Diumenges de Clàssica a les Corts», pel Cor Antistiana Màskili i Arnau Farré, orgue. Obres de Kedrov, Williams, Gounod, Mendelssohn, Casals, Rutter i altres. Diumenge 11 de maig (18 h). Entrada general 6 €.

Pompeia grups. «Jesús en l'evangelí de Joan», a càrrec de fra Francesc M. Sánchez, caputxí. Dimecres 7 de maig (20 h), al c/ Riera Sant Miquel, 1 bis.

Grups d'Oració i Amistat. Dies 6, 13 i 20 de maig (19 h), Escola de pregària: conferències del P. Joaquim Petit, LC, seguides d'eucaristia (c/ Gran de Gràcia 237, principi 2a).

Visita al santuari de la M. D. del Mont. Amb motiu del mes de maig, el dia 31 de maig, visita al Santuari de la M. D. del Mont, a Girona, Eucaristia i dinar de germanor. Celebració de les vespres al Monestir de St. Esteve de Banyoles. Informació i inscripcions: t. 932 181 005.

Equips de la Mare de Déu dels sectors de Barcelona. Aprenuem a pregar amb les ensenyances del P. Henri Caffarel. Dc. 7 de maig (17.30-18.30 h), a la pqia. de la M. D. del Carme (c/ Bisbe Laguarda 1, accés lateral).

Adoració eucarística nocturna a la Sagrada Família (cripta). Dijous 8 maig, de 20.15 h (missa i vespres) fins a 23 h. Hi haurà confessors mitja hora abans. Inscripció torns adoració perpètua: apartat de correus, suc. 44/44063/08014 Barcelona. Informació: t. 662 198 630 (Juan Ribas), www.sagrada-familiaadoracio.com

Cafè Teològic a la Pquia. de la Puríssima Concepció (Roger de Llú-

ria, 70). «Qui sóc jo per judicar un homosexual?» Diumenge 11 de maig (19.30 h), amb el P. Josep Baquer, SJ, especialista en teologia bíblica, professor de la Fundació Vidal i Barraquer, vinculada a la URL.

EXERCICIS I RECESSOS

Encontre matrimonial. Moviment dirigit a parelles, sacerdots i religiosos que vulguin millorar la seva relació matrimonial o amb la comunitat. Trobada de cap de setmana els dies 16, 17 i 18 de maig, a la Casa d'Exercicis St. Ignasi (Jesuïtes de Sarrià, c/ Carrasco i Formiguera 32). Informació i inscripcions: t. 932 188 876 i 936 500 721.

BREUS

Francesc fa recés enmig de tots. Durant la Quaresma, el Papa va fer exercicis amb els cardenals, bisbes i preveres que treballen a la Cúria romana. No els van fer al Vaticà, sinó a una casa d'exercicis d'Ariccia, prop de Roma, en règim d'aïllament. I ell hi va anar amb l'autocar que els portà a tots i va participar-hi enmig de tots, sense voler un lloc preferent per escoltar les meditacions.

PALABRA Y VIDA

Un hospital de campanya para el alma

El papa Francisco, con su extraordinaria capacidad comunicativa, ha dicho que querría una Iglesia que escuche y que salga a la calle, que sea como «un hospital de campaña para el alma». En el libro que recoge el diálogo que mantiene con su amigo, el rabino Abraham Skorka, le dice que «el diálogo entre la religión y la cultura es clave, y ya lo planteó el Concilio Vaticano II».

He recordado estos pensamientos del Papa a la hora de escribir sobre el Congreso Internacional sobre la Pastoral de las Grandes Ciudades, que iniciaremos en Barcelona este mes de mayo. La idea nació de una conversación que mantuve con el papa Francisco, que es muy sensible a esta cuestión porque ha regido durante quince años la archidiócesis de Buenos Aires, una ciudad que es uno de los centros urbanos más poblados del mundo.

Esta preocupación por la evangelización de las grandes ciudades ya ha tenido dos precedentes en nuestra archidiócesis de Barcelona. Durante la Cuaresma de 2012, en doce ciuda-

des europeas, entre las cuales la nuestra, se celebró la Misión Metrópolis, una iniciativa pastoral promovida por el Pontificio Consejo para la Promoción de la Nueva Evangelización. Y durante los días 17 y 18 de mayo del mismo año se celebró aquí una sesión del llamado *Atrio de los Gentiles*, una propuesta de Benedicto XVI para fomentar el diálogo de los cristianos con las culturas de hoy sobre las grandes cuestiones humanas, que en esta ocasión versó sobre «Arte, belleza y trascendencia».

Esta nueva iniciativa tiene la forma de un congreso de estudio y de presentación de experiencias, realizado en dos fases separadas en el tiempo, aunque dentro de este mismo año. La primera se celebrará en Barcelona del 20 al 22 de mayo, y tendremos ocasión de escuchar a expertos de varios continentes sobre cómo ven el futuro de la fe cristiana y la función que debe realizar la Iglesia en las grandes concentraciones urbanas. Los ponentes son sociólogos y también hay expertos en la acción pastoral. Me complace agradecer a todos la gran

disponibilidad con que han aceptado mi invitación. He aquí sus nombres: Manuel Castells (Berkeley y Universitat Oberta de Catalunya), Marc Augé (París) y Javier Elzo (Bilbao) serán los ponentes del primer día. El segundo día escucharemos a los profesores Angelo di Berardino (Roma), Benjamín Bravo (México) y Luca Bressan (Milán). Y el tercer día nos hablarán Jean-Bosco Mataud (Kinshasa), Alphonse Borras (Lieja) y Carlos María Galli (Buenos Aires).

La segunda sesión la tendremos el próximo mes de noviembre y consistirá en una reflexión entre cardenales y arzobispos de grandes concentraciones urbanas del mundo que vendrán a nuestra ciudad. Me complace expresar mi agradecimiento al papa Francisco, que ha bendecido esta iniciativa y ha dicho que nos recibirá, a los pastores participantes, cuando vayamos a Roma al final de la segunda sesión del congreso para poner en sus manos nuestros trabajos y escuchar sus orientaciones.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia